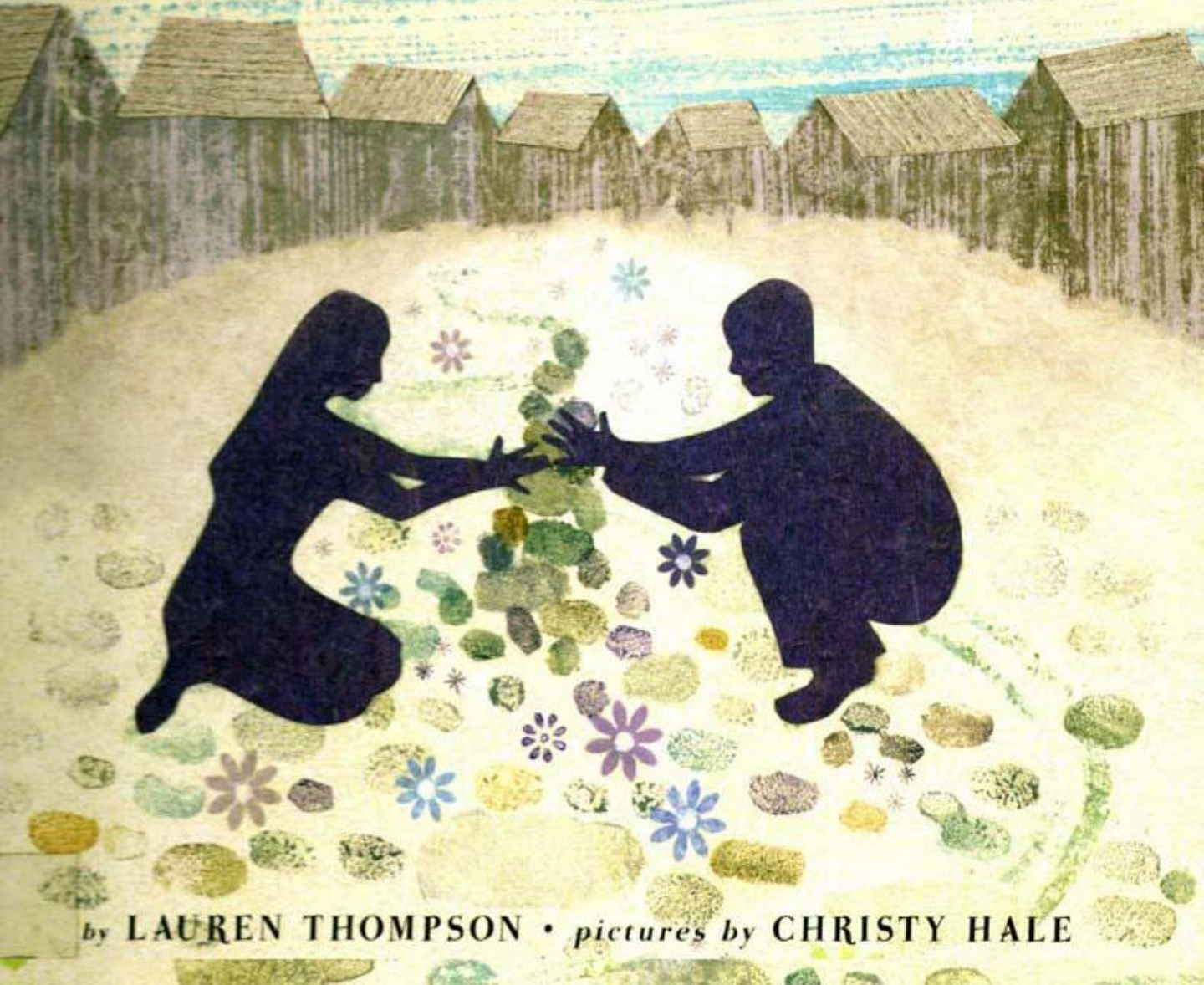

மன்னிப்புப் பூங்கா

லோரெய்ன் தாம்சன், படங்கள் : கிறிஸ்டி ஹேல்

தமிழில்: குமரேசன் முருகானந்தம்

The FORGIVENESS GARDEN

by LAUREN THOMPSON • pictures by CHRISTY HALE

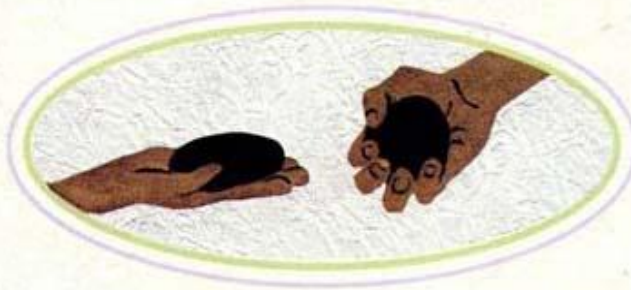

மன்னிப்புப் பூங்கா

லோரெய்ன் தாம்சன், படங்கள் : கிறிஸ்டி ஹேல்

தமிழில்: குமரேசன் முருகானந்தம்

The **FORGIVENESS GARDEN**

by LAUREN THOMPSON
pictures by CHRISTY HALE

பெயர்களைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு:

இந்த கதையில் வரும் பெயர்கள் இந்து, பௌத்தம் மற்றும் பிற மத புனித நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும் சமஸ்கிருதம் எனும் ஒரு தொன்மையான மொழியிலிருந்து ஈர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இது தென்கிழக்கு ஆசிய, மேற்காசிய மற்றும் ஐரோப்பிய மொழிகளுடன் சம்பந்தப்பட்டது.

வயம் – [வாஹ்-யஹம்] “நாம்”

கம்தே – [கஹம்-ஃதே] கிராம தையோஹ விலிருந்து. “அவர்களது கிராமம்”
அல்லது “அவர்களது ஊர்”

ஷமா – [ஷா -மஹ] க்ஸ்ம விலிருந்து. “மன்னிப்பு”

கருணே – [க்ஹா-ருன்] காருண்யா விலிருந்து. “கருணை”

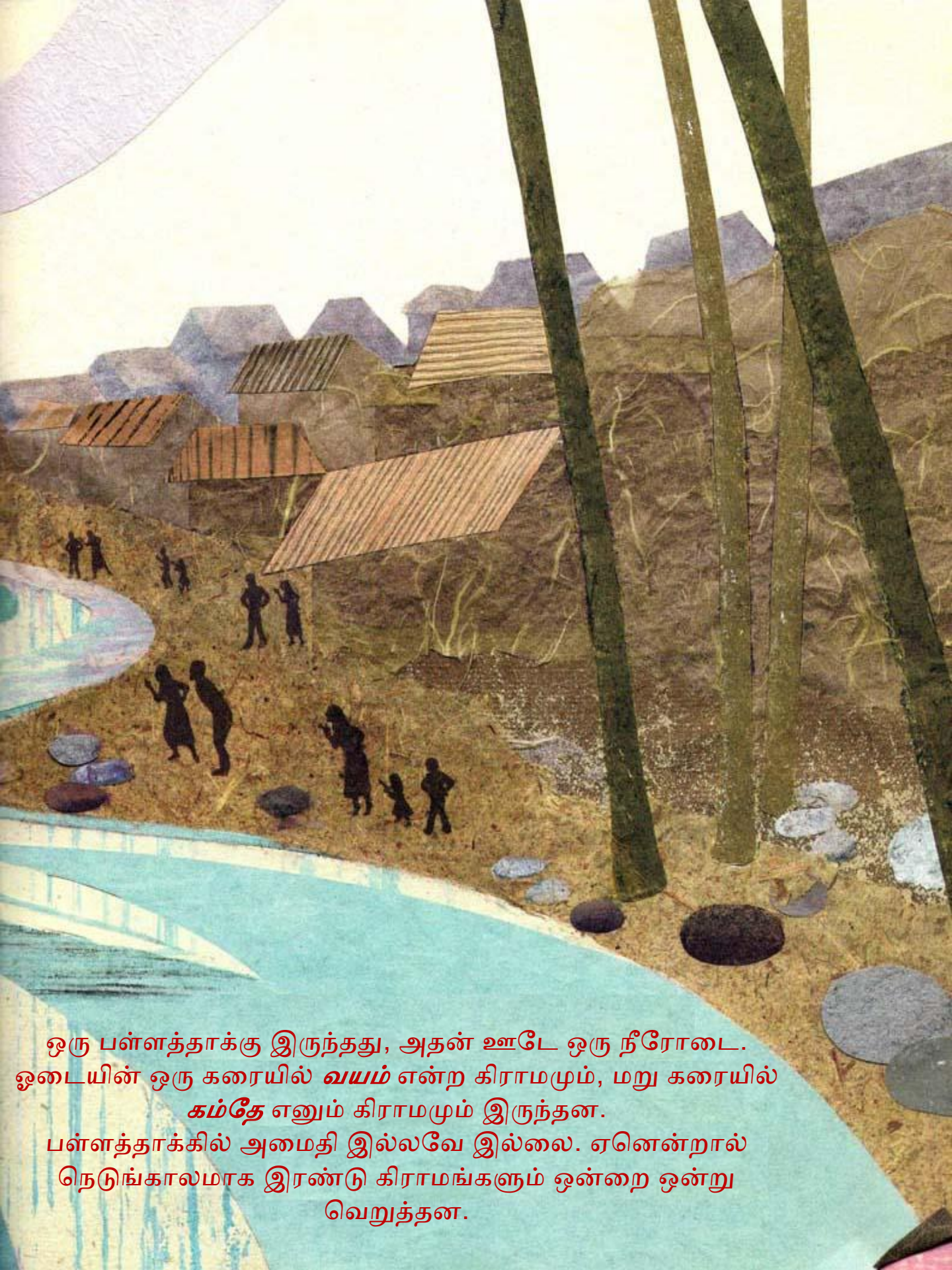

ஓவன் க்கு - லோரெய்ன் தாம்சன்
ஸ்காட் க்கு - கிறிஸ்டி ஹேல்

ஒரு பள்ளத்தாக்கு இருந்தது, அதன் ஊடே ஒரு நீரோடை.
ஓடையின் ஒரு கரையில் **வயம்** என்ற கிராமமும், மறு கரையில்
கம்தே எனும் கிராமமும் இருந்தன.
பள்ளத்தாக்கில் அமைதி இல்லவே இல்லை. ஏனென்றால்
நெடுங்காலமாக இரண்டு கிராமங்களும் ஒன்றை ஒன்று
வெறுத்தன.

இப்படியிருக்க ஒரு நாள், புதிய சர்ச்சைப் பொறி ஒன்று கிளம்பிற்று. இரு கிராமங்களும் அந்த ஓடையின் ஒரு பகுதி தங்களுக்கு சொந்தம் என்று உரிமை கொண்டாடினர். முதலில், ஓடையின் ஒரு கரையிலிருந்து மறுகரைக்கு ஓடையை கடந்து கடும் சொற்கள் பறந்தன. பின்னர் கற்களும் பறந்தன.

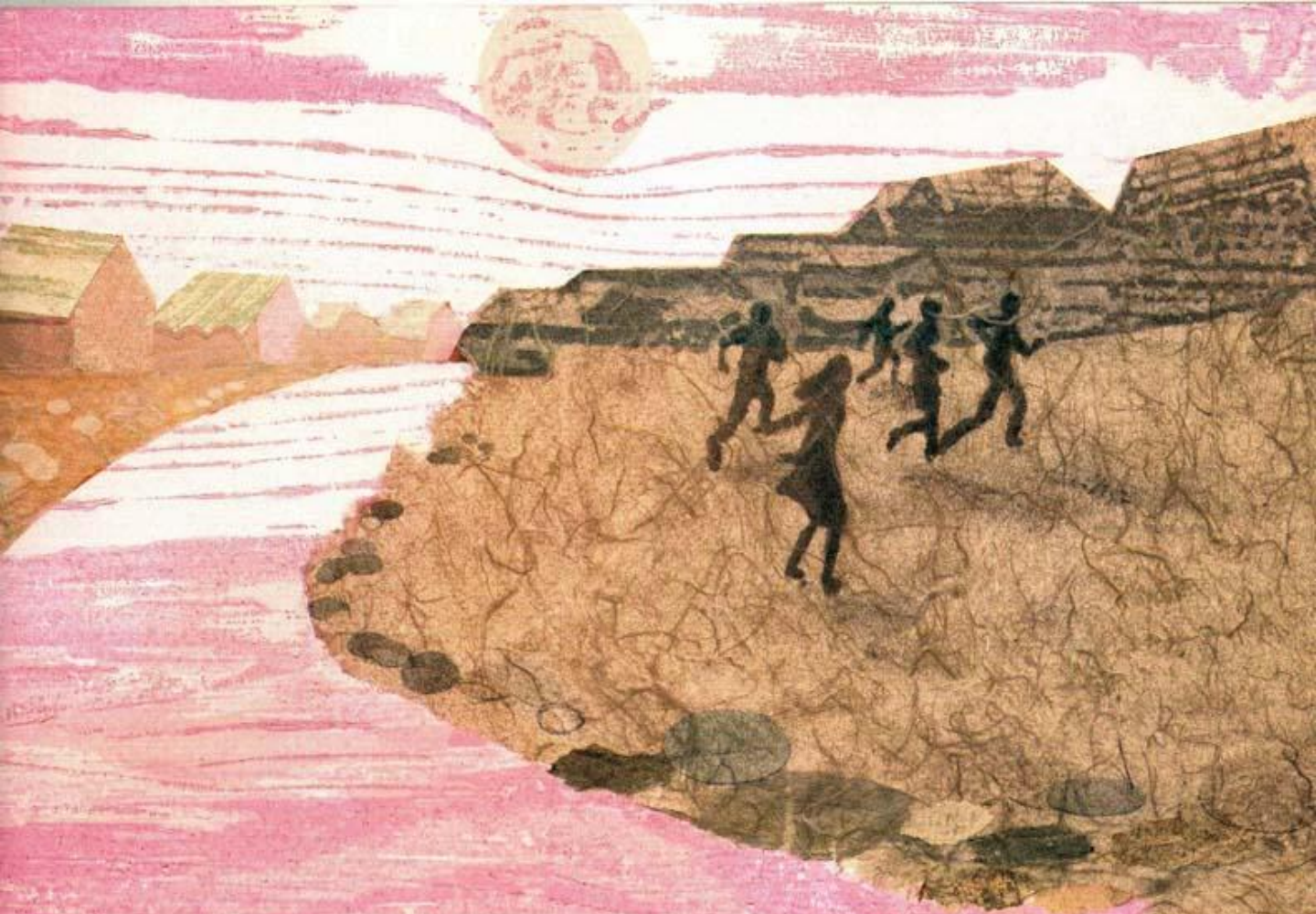
கருணை என்ற **கம்தே** கிராமத்து பாலகன் ஒருவன் ஒரு பெரிய கல்லை எடுத்து ஓடையின் அக்கரையை நோக்கி வீசினான்.

கல் விழுந்த இடத்திலே **வயம்** கிராமத்தை சேர்ந்த **ஷமா** என்ற சிறுமி நின்றிருந்தாள். அந்த கல் **ஷமா** வை தலையில் வலுவாக தாக்கிற்று. அவள் திடுமென நிலத்தின்மேல் விழுந்துவிட்டாள்.

வயம் கிராம மக்கள் உதவிக்கு ஓடோடி வந்தார்கள். ஆனால் **கம்தே** கிராம மக்கள் ஆரவாரம் செய்தபடியே ஓடிவிட்டனர். **வயம்** கிராம மக்கள் பழி வாங்கவேண்டுமென கூவலிட்டனர். அவர்கள் கோபமாக இருந்தனர். அதே சமயம், பயந்தும் இருந்தனர். “இந்த **கம்தே** மக்கள் நம்மோடு சண்டையிடுவதை எப்போதுமே நிறுத்த மாட்டார்களா?” என்று கவலை கொண்டனர்.

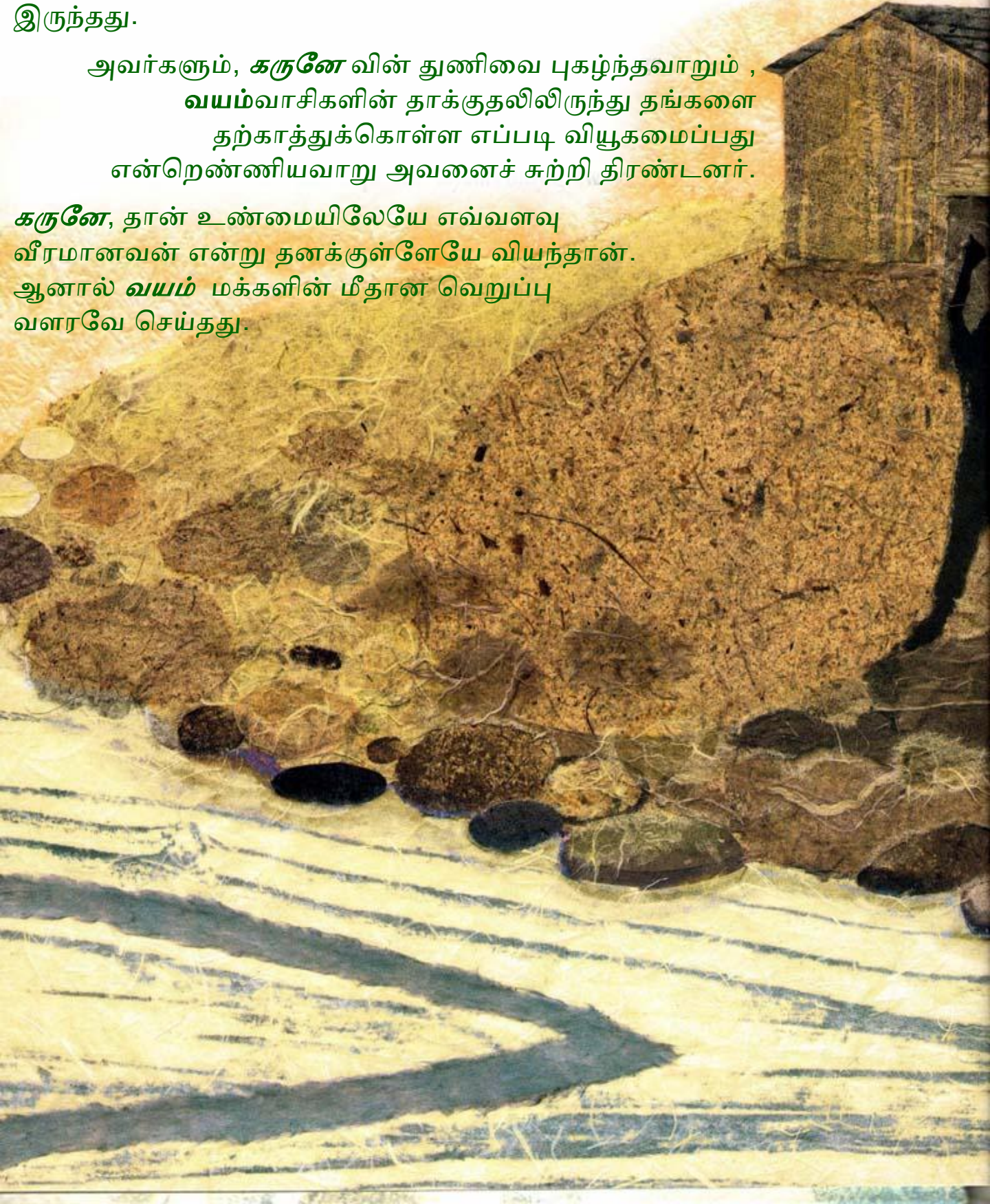
அவர்கள், **ஷமா** வின் தைரியத்தைப் பாராடியவாறும், **கம்தே** மக்களை எவ்வாறு பழி வாங்கலாம் என்று திட்டம் தீட்டியவாறு **ஷமா** வை சுற்றி திரண்டனர். நாட்கள் செல்ல செல்ல **ஷமா** வின் வலி குறையலாயிற்று, ஆனால் **கம்தே** மக்களின் மீதான அவளின் வெறுப்பு அதிகமாயிற்று.

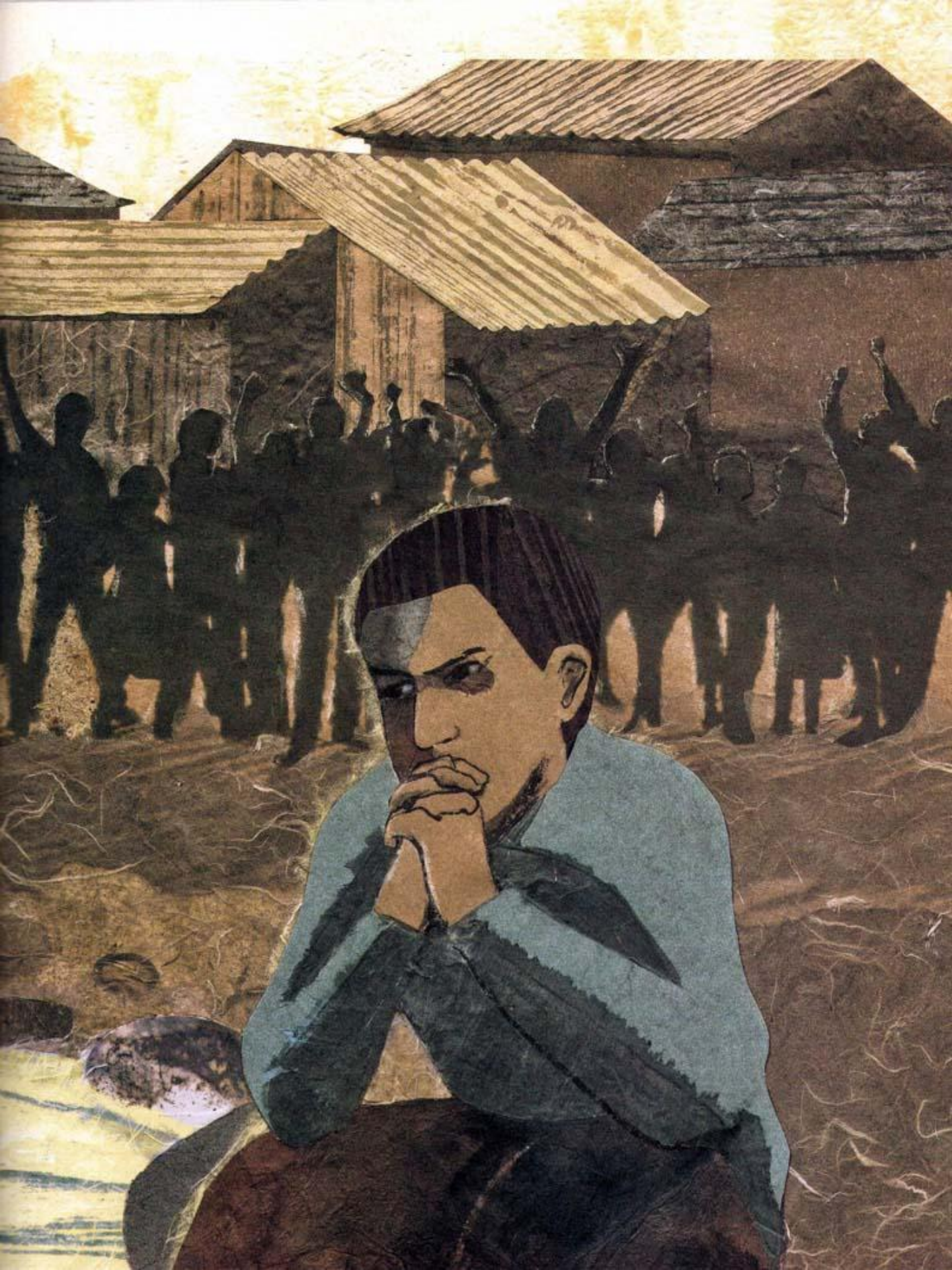
மேலும், **கம்தே** கிராமத்திலும் மக்கள் கோபமுற்று இருந்தனர். அவர்கள் பயந்துமிருந்தனர். அவர்களிடமும் “இந்த **வயம்** மக்கள் நம்மோடு எப்பொழுதும் சண்டையிட்டுக்கொண்டேயிருப்பார்களா?” என்ற கேள்வி இருந்தது.

அவர்களும், **கருனே** வின் துணியை புகழ்ந்தவாறும் ,
வயம்வாசிகளின் தாக்குதலிலிருந்து தங்களை
தற்காத்துக்கொள்ள எப்படி வியூகமைப்பது
என்றெண்ணியவாறு அவனைச் சுற்றி திரண்டனர்.

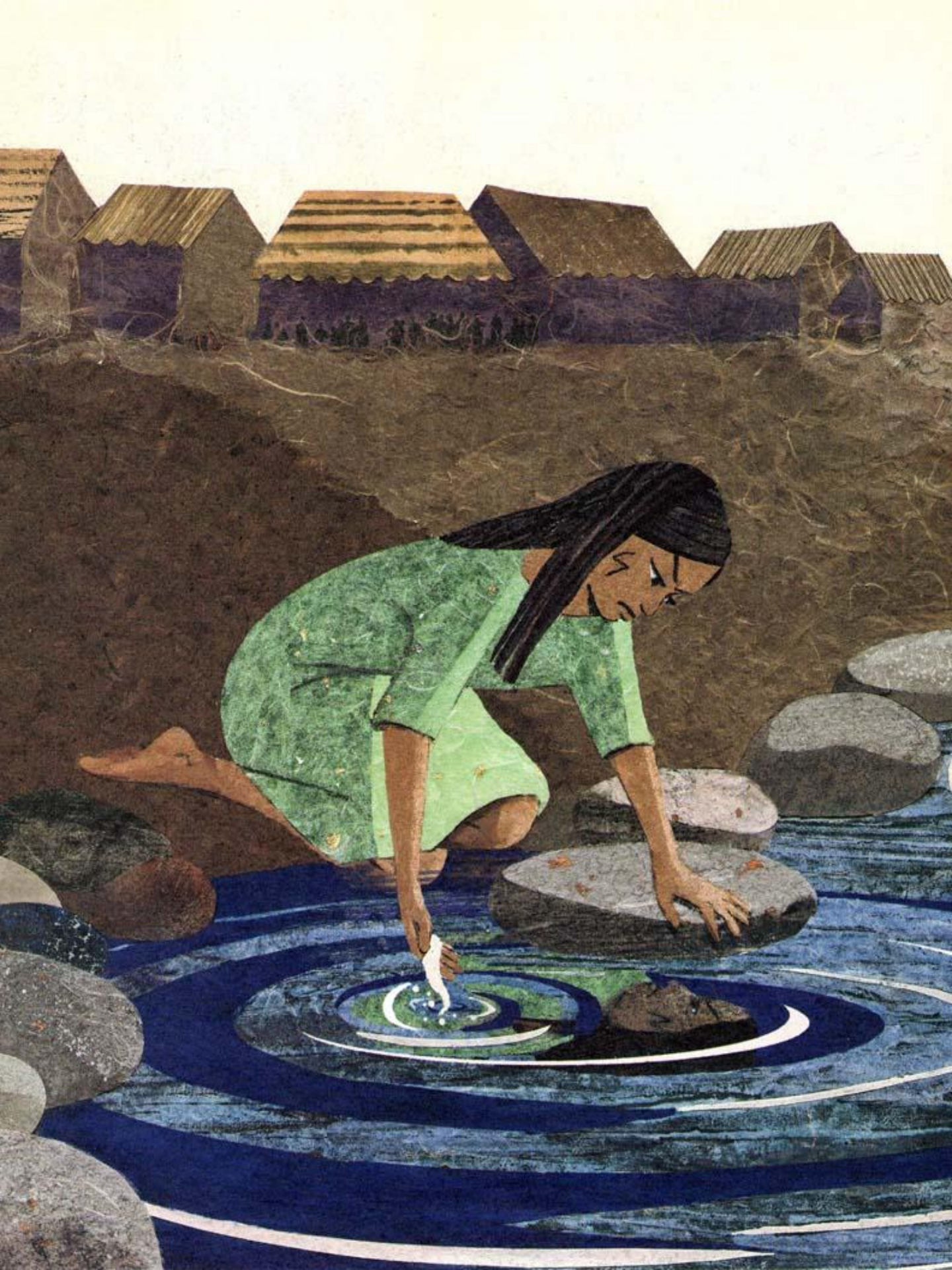
கருனே, தான் உண்மையிலேயே எவ்வளவு
வீரமானவன் என்று தனக்குள்ளேயே வியந்தான்.
ஆனால் **வயம்** மக்களின் மீதான வெறுப்பு
வளரவே செய்தது.

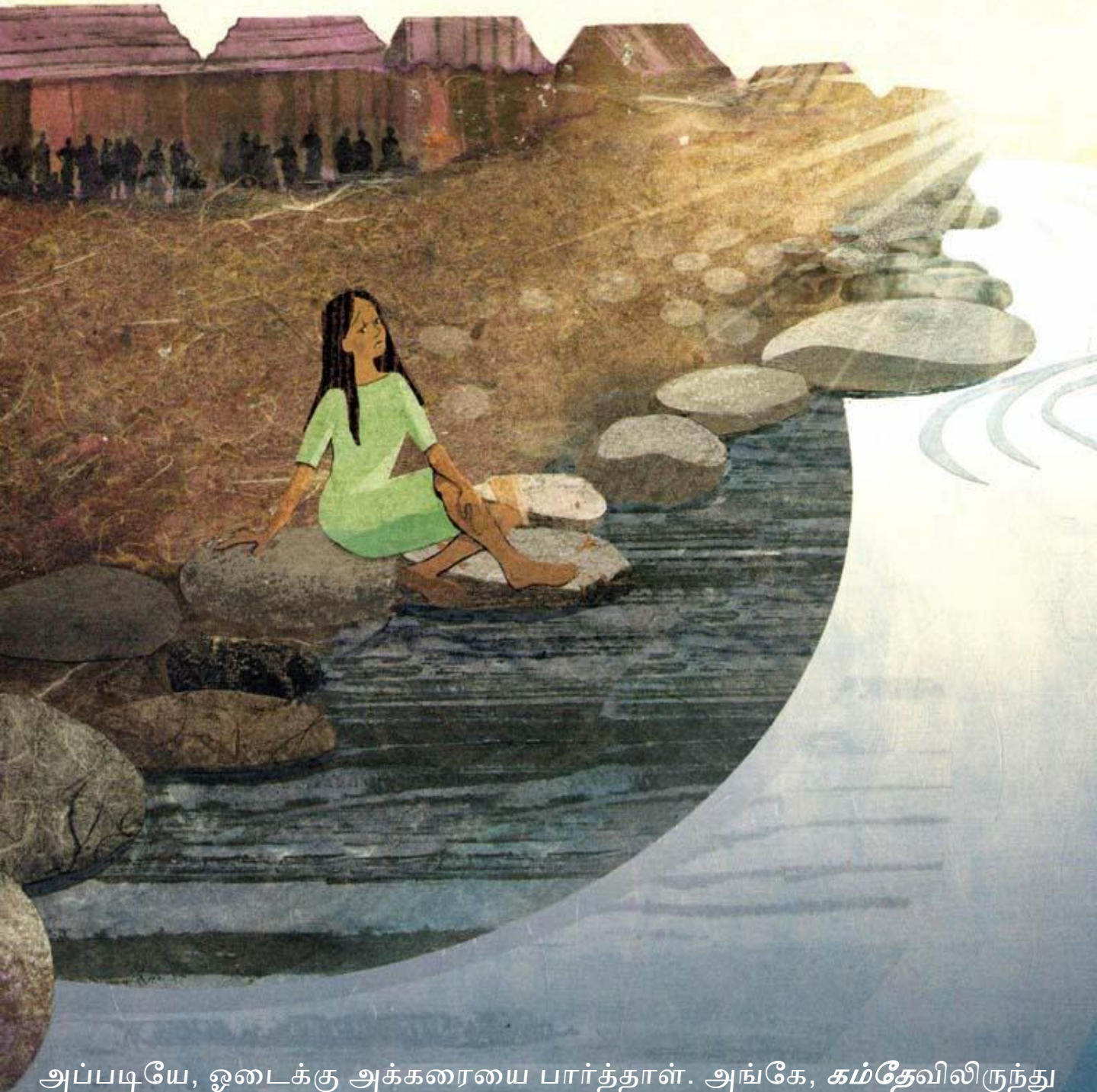
ஒரு நாள், ஷமா தன்னுடைய கோபம் செரிந்த இதயத்தின் வலியைப் போக்கும் எதற்கோ ஏங்கியவாறு ஓடை கரையில் நடந்து கொண்டிருந்தாள். அப்படியே ஒரு சாலனமற்ற அமைதியான சிறு குட்டையை அடைந்தாள். அதில் நீர் அருந்த குனிந்தபோது, நீரில் பிரதிபலித்த அவளுடைய பிம்பம் அவளை தடுத்து நிறுத்தியது. அவள், அருவருக்கத்தக்க காயத்தின் வடுவை கண்டதுமட்டுமல்லாமல், இருண்ட, கோபம் பொதிந்த தன்னையே அதில் அதிகம் கண்டாள்.

நான் ஏன் இப்படி மாறிவிட்டேன்?

ஷமா வெகு நேரம் அழுதுகொண்டேயிருந்தாள்.

அப்படியே, ஓடைக்கு அக்கரையை பார்த்தாள். அங்கே, கம்தேவிலிருந்து சில குழந்தைகள் ஒன்றாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தனர். எவ்வளவு அச்சமுடனும், கோபத்துடனும், கவலையுடனும் தென்படுகின்றனர்!

ஷமா வின் இதயம் கனிந்தது.

“அவர்களும் நம்மை போண்டவர்கள் தானே” என்று எண்ணினாள்.

திடீரென்று, “நீ இங்கே இருக்கிறாயா!” என்று சப்தமிட்டவாறே **ஷமா** வின் கிராமத்து மக்கள் சிலர் அவளை நோக்கி ஓடி வந்தனர். “பழி வாங்கும் நேரம் வந்துவிட்டது!” என்றவாறு அவளை சண்டையில் சேருமாறு இழுத்தனர்.

வயம் மற்றும் **கம்தே** கிராமவாசிகள் ஓடையில் குழுமினர். **வயம்** வாசிகள் ஒரு பிணையை கொண்டிருந்தனர். அது **கருணே**. மேலும் அவர்களனைவரும் கையில் கற்களை வைத்திருந்தனர்.

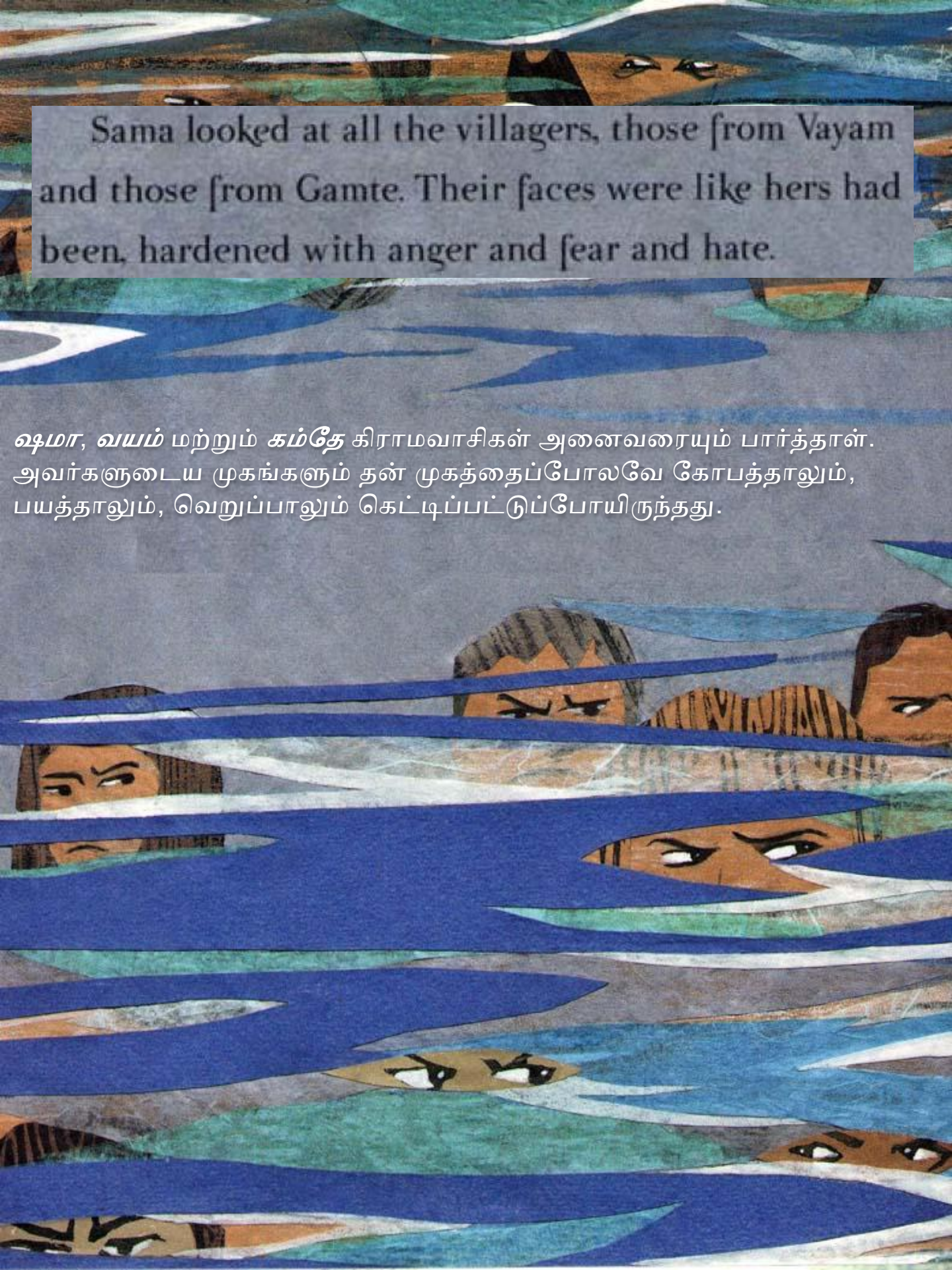
ஷமா வின் கையில் பெரிய கல்லொன்று கொடுக்கப்பட்டது. அது, **கருணே** வீசிய கல்லாகும்.

“அந்த கல்லை அவன் மீது வீசு”, “பலமாக வீசு!” என்று சீறினார்.

Sama looked at all the villagers, those from Vayam and those from Gamte. Their faces were like hers had been, hardened with anger and fear and hate.

ஷமா, வயம் மற்றும் கம்தே கிராமவாசிகள் அனைவரையும் பார்த்தாள். அவர்களுடைய முகங்களும் தன் முகத்தைப்போலவே கோபத்தாலும், பயத்தாலும், வெறுப்பாலும் கெட்டிப்பட்டுப்போயிருந்தது.

சடுதியில், **ஷமா** தான் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை அறிந்தவளாக, “மாட்டேன்!” , “நான் அவனை காயப்படுத்த மாட்டேன்! அவனை போக விடுங்கள்!” என்று உரக்கவும், தெளிவாகவும் அறிவித்தாள். அவளது கிராமவாசிகள் முனுமுனுத்துக்கொண்டனர். **ஷமா** மேலும் “சண்டையிடுவதை நிறுத்துவதற்கான நேரமிது.” என்றாள். “நாம் மற்றவரை காயப்படுத்துவதையும், வெறுப்பதையும் நிறுத்தவேண்டும்.” என்றவள், தன் கையிலிருந்த கல்லை தரையில் விட்டெறிந்தாள்.

“சண்டையிடுவதற்கு பதிலாக ஒரு பூங்காவை அமைப்போம்” என்றாள் ஷமா.

இப்போதும், அனைவரும் முனுமுனுத்தனர். அவர்களில் யாரோ ஒருவர் “எவ்வகையான பூங்கா?” என்று கத்தினார். ஷமா அறிவாள். அது “மன்னிப்புப் பூங்கா.”

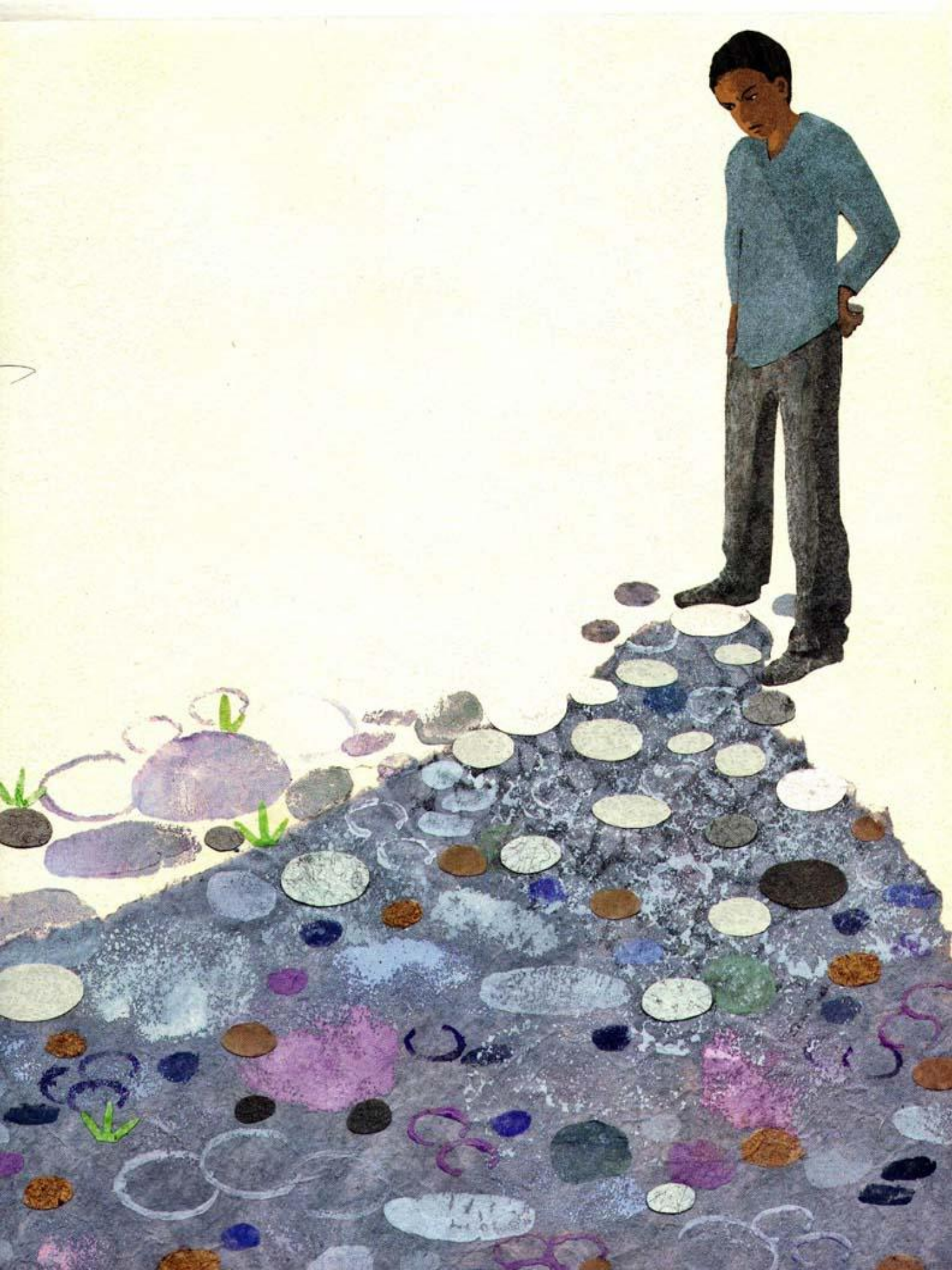
அதைக்கேட்டு, சிலர் பெருமூச்சு விட்டனர், சிலர் பரிகாசம் செய்தனர். மற்றும் சிலர் சிரித்தனர். **வயம்** கிராமவாசிகள் சிலர் “அவள் இதை தான் விரும்புகிறாள் என்றால்...” என்று முனுமுனுத்தனர். அவர்கள் **கருணை** வை விடுவித்தனர். அதன் பின், அவர்கள் வைத்திருந்த கற்களை ஒரு குவிலாக **ஷமா**வினருகில் குவித்தனர்.

இதை கண்ட **கம்தே** கிராமவாசிகள் சிலர் “இதை முயற்சித்து பார்ப்பது சரியே ....” என்று முனுமுனுக்கலானார்கள். அவர்கள் தங்கள் கற்களையும் குவியலில் சேர்த்தனர்.

கருணை மட்டும், பயத்தோடும், கோபத்தோடும் செய்வதறியாது நின்றிருந்தான்.

பள்ளத்தாக்கின் மக்கள், ஒவ்வொரு கல்லாக வைத்து, பூங்காவின் சுவரை ஒன்று சேர்ந்தே கட்டினர். ஆனால், அவர்களுக்குள் கேள்விகள் இருந்தன.

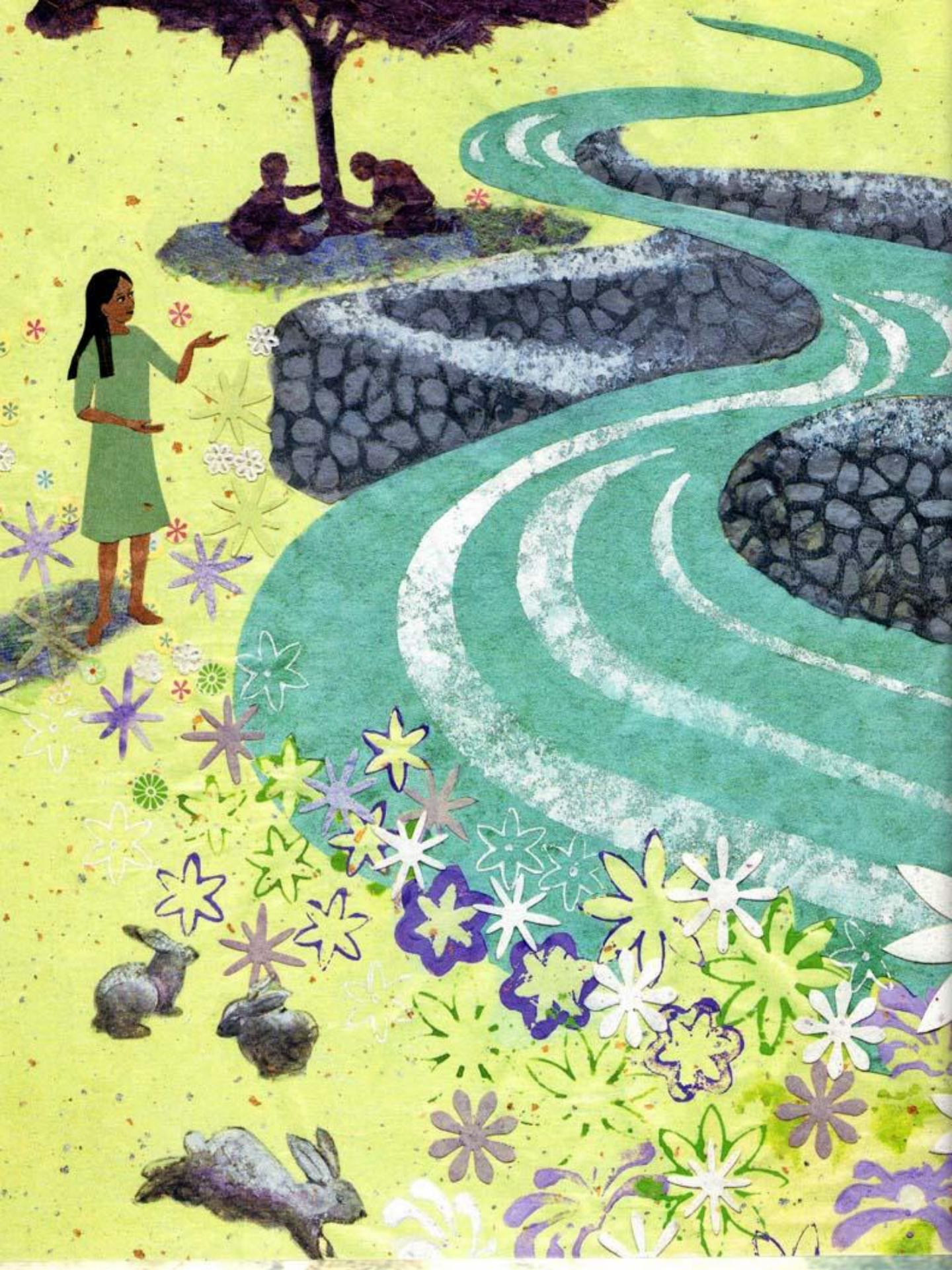
“இப்பொழுது நாம் மன்னித்தோமேயானால், பழையதையெல்லாம் கண்டிப்பாக மறக்க வேண்டுமா?” என்று **வயம்** கிராமவாசிகள் கேட்டனர். “நாம் பூங்காவில் ஒன்று கூடி அமர்ந்து பேசி முடிவெடுக்கலாம்” என்று **ஷமா** பதிலளித்தாள்.

“நாங்கள் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டுமா?” என்று **கம்தே** மக்கள் கேட்டார்கள். “**வயம்** கிராமவாசிகளும் மன்னிப்பு கேட்பார்களா?” “எது சரி என்பதை கண்டுகொள்ள பூங்கா நமக்கு உதவி செய்யும்” என்று **ஷமா** பதிலளித்தாள்.

அப்பொழுதும், **கருணை** மட்டும் நடப்பதை பார்த்துக்கொண்டும், யோசித்துக்கொண்டும் தனித்து நின்றிருந்தான்.

கிராம மக்கள், பூச்செடிகளுக்கான விதைகளை மண்ணில் விதைத்தனர். ஒரு மரத்தையும் நட்டனர். பூங்கா முழுமை அடைந்தபோது அதன் அழகு எல்லோர் முகத்திலும் ஒரு புன்முறுவலை வரவழைத்தது.

“இந்த பூங்கா நம் எல்லோருக்குமானது” என்று ஷமா தெரிவித்தாள். “நம்மிடையே உள்ள வெறுப்பைக் களையவும், மன்னித்தல் என்பது எவ்வகையான உணர்வையளிக்கிறது என்பதை கற்கவும் இது நமக்கு உதவிடும்” என்றாள். யாரெல்லாம் என்னோடு சேர்கிறீர்கள்? என்று வினா எழுப்பினாள்..

முதலில், யாரும் முன்வரவில்லை. எவருக்கும் தைரியம் இல்லை.
இரண்டு கிராமங்களும் ஒன்றை ஒன்று வெகு காலமாக வெறுத்து
வந்ததால், புது வழியில் முயற்சி செய்வது கடினமான செயலாகவே
இருந்தது.

அப்பொழுது, **கருணை**, துணிச்சலான **கருணை**, முன்வந்தான்.

“நான் உன்னுடன் சேர்கிறேன்” என்று **ஷமா**-விடம் தெரிவித்தான்.

வயம் கிராமத்தை சேர்ந்த ஷமாவும், கம்தே கிராமத்தை சேர்ந்த கருணேவும், ஒன்றாக பூங்காவினுள் காலடி எடுத்து வைத்தனர், அந்த மரத்தினடியில் உட்கார்ந்து பேசத் தொடங்கினர்.

“நீ என்ன நினைக்கிறாய்?” இருவரும் ஒரு சேர ஒருவரை-ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டனர்.

கார்டன்ஸ் ஆஃப் பர்கிவ்னஸைப் பற்றி

அருட்தந்தை லிண்டன் ஹாரிஸ்

கார்டன்ஸ் ஆஃப் பர்கிவ்னஸ் லெபனானின் தலைநகரான பெய்ருட்டில் இருக்கிறது. அது ஒரு மனிதநேய மிக்க, தன்னார்வலர் மற்றும் மனநல மருத்துவரான அலெக்ஸாண்ட்ரா அஸ்ஸில்லி, அவர்களின் தொலைநோக்கின் விளைவாகும். அவர் “ஒவ்வொரு பழிவாங்கும் செயலும் எதிர் காலத்தில் எறியப்பட்ட ஒரு **டைம்-பாம்**.” என்று பிரகடனம் செய்தார். அது 300,000 பேரின் உயிரை பறித்த உள்நாட்டு கலகத்தின் (1985-2000) பின்விளைவாகத் தொடங்கப்பட்டது.

நியூ யார்க் நகரில் நடந்த 9/11 துயர சம்பவத்தில் உயிரிழந்தோரின் உறவினர்களை, அமைதிக்கான ஆலிவ் மரங்களை நடுவதற்காக, கார்டன் ஆஃப் பர்கிவ்னஸுக்கு 2005ல் அழைத்துச் செல்லும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். அந்த புனிதமான மண்ணில் நிற்கும்போது, அலெக்ஸாண்ட்ராவின் தொலை நோக்கை நியூ யார்க்குக்கும், மேலும் இந்த உலகத்துக்கும், “மன்னிப்பு இல்லாவிட்டால் எதிகாலம் இல்லை” எனும் பேராயர் டெஸ்மாண்ட் டுட்டு சொல்லிய கூற்றுக்கும் இணங்க கொண்டு செல்வோம் என்று உறுதி மொழி எடுத்துக்கொண்டோம்.

அருட்தந்தை லிண்டன் ஹாரிஸைப் பற்றி

அருட்தந்தை லிண்டன் ஹாரிஸ், உலக வர்த்தக மையத்தின் நேர் எதிரில் உள்ள புனித பால் தேவாலயத்தில் பொறுப்பு பாதிரியாராக பணியாற்றிய போது, உயிர் பிழைத்தோரையும், கடைசியாக, இறந்தவர்களின் எஞ்சியவற்றவைகளையும் தைரியமாக மீட்கும் சவால்களை சந்தித்த மீட்பு பணியில் இருந்த ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய எதுவாக தேவாலயத்தை மீட்பு நடவடிக்கைகளுக்கான மையமாக மாற்ற பேருதவி புரிந்தார். புனித பால் தேவாலயம் அரை மில்லியனுக்கும் அதிகமான உணவை வழங்கியது. சுமார் எட்டரை மாத காலம் இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஹாரிஸ் தற்போது கார்டன்ஸ் ஆஃப் பர்கிவ்னஸ், அமெரிக்காவை மையமாக கொண்ட, கல்விக்கான லாபநோக்கற்ற மன்னிப்பதைக் கற்பிப்பதற்கு ஈடுபடுத்திக்கொண்ட இயக்கத்தின் செயற் இயக்குநராக பதவி வகிக்கிறார். மேலும் விவரங்களுக்கும், கார்டன்ஸ் ஆஃப் பர்கிவ்னஸின் தொகுப்புகளை பதிவிறக்கம் செய்யவும் தயவு செய்து www.forgivetogive.org என்னும் இணையதளத்தை பார்க்கவும்.

